

اخبار کارگری

رئیس کانون عالی مستمری بگیران تامين اجتماعي: حقوق بازنشستگان کارگری از خرداد افزایش می‌یابد

رئیس کانون عالی بازنشستگان و مستمری بگیران تامين اجتماعي از زمان اجرائی شدن افزایش حقوق سال ۱۴۰۵ بازنشستگان و مستمری بگیران این سازمان خبر داد. به گزارش مشرق، محمداسدی اظهار کرد؛ با توجه به تصویب افزایش حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران، قرار شد سازمان تامين اجتماعي ظرف مدت ۱۵روزاین مصوبه را به هیأت‌وزیران بفرستد تا برای اجراءبه تصویب برسد.رئیس کانون عالی بازنشستگان و مستمری بگیران با عنوان این مطلب که افزایش حقوق به‌ارديبهشت‌ماه‌نمی‌رسد،تاکید کرد؛سقف‌مهلت‌اماریاب‌ای‌بلایغ‌افزایش‌حقوق‌۱۵ت‌خرداداست‌وبعداز آن‌مصوبه‌مر بوطه‌فالیلیت‌اجرائی‌پیدامی‌کند.وی‌افزود:‌مابه‌تفاوت‌افزایش‌حقوق‌ماه‌های‌فروردین‌و‌اردیبهشت،‌در‌خرداد‌ماه‌محاسبه‌و‌پرداخت‌خواهد‌شد.‌به‌گفته‌اسدی،‌افزایش‌حقوق‌بازنشستگان‌و‌مستمری‌بگیران‌تامين‌اجتماعي‌طبق‌مصوبه‌شورای‌عالی‌کار‌در‌سال‌۱۴۰۵‌خواهد‌بود‌که‌۶۰درصد‌برای‌حداقل‌بگیران‌و‌سایر سطوح‌نیز۴۵درصد‌افزایش‌در‌نظر‌گرفته‌شده‌است.

□□□□

ادامه تجمع کارگران اخراجی پتروناد در بندر امام

تجمع کار گران اخراجی پتروناد مقابل فرمانداری پاسخی به مانداده حتی یکی ماهشهر ادامه دارد. یکی از این کار گران با این‌سلا گفت: مقابل فرمانداری جمع شدیم تا به اخراج ۲۰۰کار گری این مجموعه اعتراض کنیم اما متأسفانه فرمانداری پاسخی به مانداده حتی یکی از مقامات بیرون نیامده تا بپرسد حرف ما چیست این‌ا کار گر با بیان اینکه «۲۰ روز است به اخراج‌ها اعتراض داریم، گفت:روز شنبه هم مقابل دادستانی و نهادهای مسئول جمع شدیم اما باز هم پاسخی نگرفتم. این کار گر اظهار کرد:۹سال‌ها در مجموعه پتروناد که مواد اولیه پتروشیمی مخصوص داروورخی صنایع دیگر را تولید می‌کند، فعال بودیم.قرار بوده که‌از ابتدای‌سال‌مجموعه‌برای‌فاز‌های‌مختلف خود‌نیرو‌بگیرو‌دو‌به‌سر‌کار‌برویم.‌پس‌از‌تعلیقات‌سال‌جدید‌کار‌در این‌مجموعه‌شروع‌شد‌اما‌هم‌زمان‌کار‌گران‌بومی‌منطقه‌که‌بیش‌از ۲۰۰نفر‌بودند،‌از‌مجموعه‌اخراج‌شدند‌و‌ظاهر‌ان‌نیروی‌کار‌غیر‌بومی‌جذب‌مجموعه‌شد.

□□□□

اخراج ۱۳۸ نفر از پرسنل باسابقه شرکت ملی مس

کارگران شرکت ملی مس اعلام کردند که ۱۳۸ نفر از کارمندان و کارگران شرکت ملی مس از زیرمجموعه‌های هلدینگ ایمیدرو (سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران) تعدیل شده‌اند. یکی از نمایندگان این کارکنان به این‌سلا گفت:ما از شرکت ملی مس تا سطح ایمیدرو و مجموعه بالاتر که وزارت صنعت، معدن و تجارت است، برای بازگشت به کار پیگیری کردیم. در این چهارچوب نمایندگان‌هایی‌داشتیم‌که‌در‌نهایت «تایک»‌و‌وزیر‌صمت طی‌نامه‌ای‌از‌ایمیدرو‌خواستند‌تا‌مسأله‌ما‌پایگیری‌شود‌مدیریت ایمیدرو که تنها سهام‌دار و به نوعی مالک شرکت ملی مس است نامه‌ای‌باموضوع‌بازگشت‌به‌کار‌ما‌ارسال‌کرد‌و‌ادامه‌داد‌با‌وجود‌نامه ایمیدرو،‌همچنان‌بلا‌تکلیف‌هستیم‌و‌شرکت‌ملی‌مس‌ترتیب‌آتری‌به‌درخواست‌وزیر‌صمت‌و‌مدیران‌ایمیدرو‌نداده‌و‌مدام‌برونده‌ما‌را پاس‌کاری‌می‌کنند‌ما‌هم‌در‌پایان‌هفته‌گذشته‌یک‌تجمع‌در‌مقابل دفتر‌آدری‌شرکت‌ملی‌مس‌بر‌گزار‌کردیم‌اما‌هنوز‌پاسخی‌از‌مسئولان مجموعه دریافت نکردیم.

□□□□

تجمع اعتراضی بازنشستگان تامين اجتماعي در شهرهای کشور

صبح دوازدهم جمعی از بازنشستگان و مستمری بگیران کارگری با حضور در مقابل ادارات کل تامين اجتماعي در شهرهای تهران، شوش، تبریز و رشت در این تجمعات شرکت کردند. به وضعیت معیشتی خود، عدم تحقق وعده‌های مسئولان سازمان و همچنین بلا‌تکلیفی در تعیین و ابلاغ حق مسکن، تجمع صنفی بر گزار کردند. حاضران در این تجمعات که در گفت‌وگو با این‌سلا مطالبات خود را مطرح کردند، تأکید دارند که هنوز حق مسکن بازنشستگان برای سال جدید تعیین تکلیف نشده‌است. به گفته آنها، هیچ‌بخشنامه و ابلاغیه‌ای صادر نشده که مشخص کند این کمک‌هزینه مسکن چه زمانی قرار است به مستمری بگیران پرداخت شود و این بلا‌تکلیفی، نگرانی‌های معیشتی آنها را در شرایط تورمی فعلی دوچندان کرده‌است. این بازنشستگان یادآور شدند؛ با گذشت بیش از دو ماه از سال جدید، سازمان تامين اجتماعي هنوز مصوبه افزایش حقوق سالانه مستمری بگیران را بر اساس ماده ۹۶ قانون تامين اجتماعي اجرا نکرده‌ است. بیشتر از سوی مسئولان وعده داده شده بود که در خردادماه افزایش حقوق‌ها عمل می‌شود اما تاکنون هیچ اقدام عملی و ملموسی در راستای صدور احکام جدید صورت نگرفته و مستمری بگیران همچنان چشم‌انتظار هستند. یکی دیگر از انتقادات مطرح‌شده در شهرهای یادشده‌بی‌توجهی به «قانون الزام تامين اجتماعي» است. بازنشستگان با اشاره به هزینه‌های کم‌رشدن دارو و درمان تأکید دارند قانون الزام رعایت نمی‌شود. پرداخت هزینه‌های سنگین درمانی از جیب مستمری بگیران امکان پذیر نیست و خدمات فعلی بیمه پایه به‌هیچ‌وجه پاسخشگوی نیازهای پزشکی جامعه بازنشسته کشور نیست. مستمری بگیران حاضر در این تجمعات در پایان تأکید کردند که تا زمان صدور احکام جدید حقوقی، رفع ابهام از زمان و پرداخت حق مسکن و همچنین اجرائی کامل قانون الزام در بخش درمان، به پیگیری‌های صنفی خود ادامه خواهند داد.

فوتی‌های حادثهٔ عسلویه به کارگران رسمی» بودند مرگ ۸ کارگر عسلویه در حادثه تصادف

صبح یکشنبه بر اثر واژگونی یکدستگاه اتوبوس در محور عسلویه به کنگان، بعداز پلیس راه‌سیراف‌هشت‌نفر از کارکنان مجتمع گاز پارس جنوبی کتان باخته‌و ۱۵ نفرهای بیمارستان شدند.به گفته منابع این‌سلا، فوتی‌ها کارگران رسمی و کارکنان قرارداد مستقیم مجتمع گاز پارس جنوبی بوده‌اند که تا پیش از جنگ، برای تردد در روزهای تعطیل از هواپیما استفاده می‌کردند ولی با تعلیق پروازهای جنوب، صبح یکشنبه با اتوبوس ا‌اهی محل سکونت خانواده‌هاشان شده‌بودند که حادثهٔ تصادف رخ داده‌است. در همین راستا، ابراهیم عباسی، سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی، اظهار کرد: صبح ۲۷ اردیبهشت‌ماه، اتوبوس حامل کارکنان مجتمع گاز پارس جنوبی که عازم شهر کرمانشاه بودند، در مسیر عسلویه سیراف دچار سانحه‌واژگونی شد.

فوتی‌های حادثهٔ عسلویه به کارگران رسمی» بودند مرگ ۸ کارگر عسلویه در حادثه تصادف

صبح یکشنبه بر اثر واژگونی یکدستگاه اتوبوس در محور عسلویه به کنگان، بعداز پلیس راه‌سیراف‌هشت‌نفر از کارکنان مجتمع گاز پارس جنوبی کتان باخته‌و ۱۵ نفرهای بیمارستان شدند.به گفته منابع این‌سلا، فوتی‌ها کارگران رسمی و کارکنان قرارداد مستقیم مجتمع گاز پارس جنوبی بوده‌اند که تا پیش از جنگ، برای تردد در روزهای تعطیل از هواپیما استفاده می‌کردند ولی با تعلیق پروازهای جنوب، صبح یکشنبه با اتوبوس ا‌اهی محل سکونت خانواده‌هاشان شده‌بودند که حادثهٔ تصادف رخ داده‌است. در همین راستا، ابراهیم عباسی، سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی، اظهار کرد: صبح ۲۷ اردیبهشت‌ماه، اتوبوس حامل کارکنان مجتمع گاز پارس جنوبی که عازم شهر کرمانشاه بودند، در مسیر عسلویه سیراف دچار سانحه‌واژگونی شد.

یکی از نمایندگان صنفی کارگران ار کان ثالث نفت و گاز، با اشاره به نامه اخیر کانون کارفرمایان شرکت‌های پیمانکاری، هشدار می‌دهد که عقب‌نشینی دولت از ساماندهی نیروهای شرکتی، پیام روشنی برای جامعه کارگری خواهد داشت؛ اینکه اراده اجرائی کشور در برابر فشار پیمانکاران همچنان آسیب‌پذیر است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، هنوز جوهر دستور رئیس‌جمهور برای حذف شرکت‌های پیمانکاری خشک نشده، کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان، در نامه‌ای صریح‌ویی برده، تمام‌قدمقابل این تصمیم ایستاده‌است. این کانون که صدای بلند واسطه‌های نیروی انسانی است، با ادبیاتی نگران‌کننده از تضعیف بخش خصوصی، فروپاشی ساختار اجرائی و افزایش هزینه‌های دولت‌سخن گفته‌است. حرفشان خلاصه می‌شود در این: «حذف تکنید، نظارت را زیاد کنید.» همان نسخه‌ی کهنه‌ای که طی دهه‌ها، هیچ ثمر‌های جز تثبیت واسطه‌گری و عمیق‌تر شدن زخم استعمار بر تن کارگران نداشته‌است.

اما ماجرا ایرانی آن‌ها که در لایه‌های زیرین این جامعه کار می‌کنند، روایتی دیگر دارد. کارگران شرکتی و ارکان ثالث، این وعده‌ها را خوب می‌شناسند. این نخستین باری نیست که دولتی از حذف واسطه‌ها شعار می‌دهد. سال‌هاست سیاستمداران در مقاطع بحرانی، از ساماندهی نیروهای شرکتی حرف می‌زنند، اما در نوبت اجراء، چرخ‌ها در سنگلاخ لابی‌های قدرتمند گیر می‌کند و وعده‌ها خاک می‌خورد.

پرسش اصلی اما اینجاست: چرا وقتی صحبت از جراحی‌های اقتصادی کمرشکن و حذف‌ارز ترجیحی است، سرعت دولت خیره‌کننده می‌شود و شوک آن ظرف یک‌هفته تا مغز استخوان سفره‌های مردم نفوذ می‌کند، اما وقتی نوبت به استیفای حق کارگر و برچیدن سفره پیمانکاران می‌رسد، سرعت سیستم ناگهان به‌راه‌فتن لاک‌پشت بدل می‌شود؟ حقیقت تلخ این است؛ اگر این بار هم وعده‌ها فقط در حد حرف باقی بماند، دیگر نمی‌توان از «امید» و «تبدیر» دم زد. آن وقت باید صریح و شجاعانه گفت که ساختار قدرت در خدمت منافع سرمایه‌داران و دلالا‌ها تنظیم شده‌است. باید پذیرفت که این سیستم، دولتی برای طبقهٔ مرفه و واسطه‌هاست، نه برای کارگری که ستون فقرات تولید است.

برای کالبدشکافی ادعاهای کارفرمایان و واکاوی این موج تازه که پیش از صدور دستور اجرائی برخاسته، به سراغ مهران ربانی، فعال کارگری کارگران ارکان ثالث نفت و گاز رفتیم تا ماجرا را از منظر او بشویم.

لایه باطمع قانون

ربانی، بی‌مقدمه می‌رود سراغ اصل ماجرا. از نظر او، این نامه نشانه‌ای از یک استیصال همیشگی است. تالشی برای کشتن تصمیم در گپو‌ها: «این نامه در حالی نگاشته شده که هنوز دستور صریح و اجرائی نهایی صادر نشده‌است. یعنی هنوز اتفاق مشخصی نیفتاده، اما همین که زم‌مه‌های جدی حذف پیمانکاران و ساماندهی نیروهای شرکتی به گوش می‌رسد، آن‌ها به تکار باوفاتانند. پیمانکاران در این نامه به موادی از قانون مدیریت خدمات کشوری، به‌ویژه ماده ۱۰ اشاره کرده‌اند و مدعی شده‌اند که نیروها نباید تبدیل وضعیت شوند. اما این یک مغلطه بزرگ حقوقی است.»

حجم کار مشخص با استعمار دائم؟

او اضافه می‌کند: «در قانون آمده‌است که بخشی از خدمات که «حجم کار مشخص» دارد می‌تواند به بخش خصوصی واگذار شود. واژه «حجم کار مشخص» کلیدواژه اصلی این بحث است. برای مثال، اگر قرار باشد ساختمانی هر ده سال یک‌بار رنگ‌آمیزی شود، بله، این یک حجم

گزارش

جمعی از کارکنان شرکتی ایران ایر:

قراردادمان تمدید نشده، حقوق نگرفته‌ایم و بیمه تکمیلی هم قطع شده‌است

در حالی که سازمان هواپیمایی کشوری، بر ضرورت حفظ نیروی انسانی در ایرلاین‌ها تأکید کرده، جمعی از کارکنان شرکتی شافلر در ایران ایر با طرح برخی دغدغه‌ها در س‌راه وضعیت قراردادها، پرداخت حقوق و ایندنه‌شغلی خود، خواستار بررسی رسیدگی نهادهای مسئول شدند. آنها می‌گویند ۱۲۰۰ نفر از کارکنان، قراردادهایشان تمدید نشده، حقوقی دریافت‌نکرده‌اند و بیمه تکمیلی‌شان هم قطع شده‌است. به گزارش جماران و به گفته تعدادی از این کارکنان شرکتی، در ماه‌های اخیر نگرانی گسترده‌ای میان کارکنان شرکتی ایران ایر شکل گرفته و بر اساس روندهای موجود، به‌نامه تعدیل‌ندرجیحی بخشی از

گفت و گو

مدیر کل اسبق امور مستمری‌های تأمین اجتماعي

کارفرمایان مکلف به جذب مجدد نیروهای بیکار شده در جنگ هستند

بنابر اظهارات مدیر کل اسبق امور مستمری‌های تأمین اجتماعي و کارشناس امور بیمه‌ای، «بیکاری» ناشی از جنگ که جزو حوادث غیرمترقبه است در واقع «تعلیق» محسوب می‌شود و طبق قانون، کارفرمایس از بازسازی واحیای کارگاه مکلف‌است از همان نیروها استفاده و آنها را مجدداً به کار بازگرداند.

نامید حیدری در گفت‌وگو با ایسنا، تأمین اجتماعي را صندوقی «در مدعشره‌نهای» خواند که به‌طور مستقیم با ریسک‌های اجتماعي و شرایط اقتصادی کشور ارتباط دارد؛ به این معنا که هر گونه اختلال در چرخه اقتصاد و فعالیت واحدهای کسب‌وکار، مستقیماً بر منابع و مصارف این سازمان اثر می‌گذارد.

سقوط ۲ کارگر در دستگاه مخلوط‌کن

رئیس اورژانس پیش بیمارستانی دانشگاه علوم پزشکی درستان گفت: صبح دیروز سقوط ۲ کارگر در دستگاه مخلوط یک کارخانه پرورش قارچ در روستای قلاجی

مقاومت تمام‌قد کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان مقابل دستور رئیس‌جمهور

دولت در برابر فشار چند صد پیمانکار می‌ایستد؟

این است که نیروی انسانی نباید ابزار سودآوری پیمانکار باشد.»

اصلی آن را تهیه کرده‌است. آموزش‌های تخصصی راه خود بده‌د دولت و کارفرمای اصلی به نیروها می‌دهند. پیمانکاران حتی یک ریال هزینه واقعی برای ارتقای دانش فنی نیروهای ارکان ثالث نکرده‌اند. آن‌ها مدعی هستند که برای آموزش نیروها هزینه‌هنگفت کرده‌اند، اما واقعیت این‌است که آموزش‌ها توسط کارفرمای اصلی انجام شده و نیروها در دل همان مجموعه دولتی یافتنی کار یاد گرفته‌اند.»

و بعد راه‌حلی ساده ارائه می‌دهد، آن‌جا که می‌گوید تجهیزات نابود نمی‌شود: «تجهیزاتی که مورد استفاده نیروهاست، عمدتاً متعلق به کارفرمای اصلی است. حالا ممکن است در برخی حوزه‌ها مثل تعمیرات اداره گاز یا پروژه‌های مشابه، پیمانکاران تعدادی ماشین‌آلات، وانت یا تجهیزات عمرانی آورده باشند. بسیار خب، اگر فردا شرکت‌های پیمانکاری در حوزه نیروی انسانی برچیده شوند، این تجهیزات که نابود نمی‌شود، پیمانکار می‌تواند موضوع فعالیت بشرکتش را به حوزه عمرانی، جاده‌سازی، ساخت‌وساز یا پروژه‌هایی که واقعاً ماهیت پیمانکاری دارند، تغییر دهد و از همان تجهیزات استفاده کند. تبدیل وضعیت نیروی انسانی به معنای مصادره اموال پیمانکار نیست؛ بلکه به معنای پایان دادن به واسطه‌گری در پرداخت حقوق است. پیمانکار برود با ماشین‌آلاتش کار عمرانی کند، جاده بسازد، پروژه واقعی بگیرد؛ نه اینکه از قیش حقوقی کارگرسز اتراق کند. بحث با

و بعد اضافه می‌کند: «این‌ها می‌خواهند با مستمسک قرار دادن چند ماده قانونی و ارائه تفاسیر مشخصی از قانون، موضوع را دوباره به پرسوه قانون‌گذاری بکشانند؛ یعنی جایی که بتوانند مسیر را طولانی کنند، لایه‌ی کنند و مانع اجرائی تصمیم شوند. در حالی که مجلس به عنوان قانون‌گذار، پیگیری این موضوع بوده، دولت هم در ظاهر راغب است و شورای نگهبان نیز مخالفت نکرده‌است اما پیمانکاران می‌خواهند این مسیر روشن را دور بزنند.»

پول خرج کرد دید برای تجهیزات که چه بشود؟

ربانی با تشریح میدانی، نشان می‌دهد که طلبکار اصلی کیست: «این ادعاها از اساس بی‌اساس است. در تمام دستگاه‌های اجرائی و شرکت‌های نفتی می‌تحقیق کنید. کارگر شرکتی پشت سیستمی می‌نشیند که متعلق به دولت است، در ساختمانی کار می‌کند که متعلق به وزارت نفت یا دستگاه اجرائی است و با امکاناتی کار می‌کند که کارفرمای

نیروهای شرکتی در دستور کار قرار گرفته‌است. آنها می‌گویند این روند از همین ماه در برخی شعب واحدهای شهرستان آغاز شده و از امضای قرارداد با تعدادی از کارکنان جلوگیری شده‌است. بر اساس این گزارش، کارکنان شرکتی در برخی شعب شهرستان پس از آغاز سال جدید، با وجود حضور در محل کار ۲۲ فروردین‌ماه، تاکنون هیچ حقوق و مزایایی دریافت‌نکرده‌اند و بیمه تکمیلی آنها نیز به حالت تعلیق درآمده‌است.

این کارکنان، در بخش دیگری از اعتراضات خود، نسبت به مفاد قرارداد‌های جدید یک شرکت پیمانکار انتقاد کرده‌اند.

به گفته آنها، حقوق پایه در این قراردادها بر مبنای حداقل دستمزد سال ۱۴۰۵ تعیین شده و با توجه به شرایط اقتصادی، نرخ تورم، حساسیت فعالیت‌ها و مسئولیت‌های شغلی، پاسخشگوی حداقل هزینه‌های معیشت نیست. هم‌زمان با ارائه قرارداد‌های جدید، از آنها ندهم‌اند تا حد عنوان «قرارنامه و تعهدنامه پذیرش سمت کارگر ساده» اخذ می‌شود؛ تعهدنامه‌ای در روند همکاری وجود نداشته‌است. بر اساس متن این تعهدنامه، کارکنان باید اعلام کنند

مدیر کل اسبق امور مستمری‌های تأمین اجتماعي با اشاره به اقدامات وزارت کار و سازمان تأمین اجتماعي برای تسهیل شرایط برقراری بیمه بیکاری گفت: دستورالعمل اخیر، مهلت ثبت درخواست بیمه‌بیکاری

مقاومت تمام‌قد کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایان مقابل دستور رئیس‌جمهور

دولت در برابر فشار چند صد پیمانکار می‌ایستد؟

ربانی یک سند تاریخی رو می‌کند؛ تجربه‌ای که ثابت می‌کند «هر شی» «هر شی می‌گویند دولت اختیارات قانونی برای ارسن کار را ندارد، در حالی که این سخن درست نیست. در زمان دولت احمدی‌نژاد، بخش بزرگی از نیروهای شرکتی تبدیل وضعیت شدند. مصاحبه‌های وزرای وقت موجود است، ابلاغیه‌ها صادر شد و کار به مرحله اجراء رسید. بنابراین دولت هم قدرت قانونی دارد و هم سابقه اجرائی. پیمانکاران مدام مسئله‌بار مالی را مطرح می‌کنند، اما این هم فرار رو به جلو است. اگر دولت لایحه‌ای بفرستد و ردیف بودجه لازم را در قانون بودجه در نظر بگیرد، یعنی دولت پذیرفته که هزینه احتمالی آن را تأمین کند. در چنین شرایطی دیگر نمی‌توان بهانه‌بار مالی گرفت. ضمن اینکه همه می‌دانند حذف پیمانکاران، اتفاقاً هزینه‌های سربار را کاهش می‌دهد؛ چون سود پیمانکار از میان برداشته می‌شود. اصل ماجرا این است که پیمانکاران نمی‌خواهند اجازه دهند کار از مسیر اختیارات دولت جلو برود. می‌خواهند موضوع وارد فرآیندهای طولانی و پیچیده شود تا دوباره با همان ابزارهای سابق، آن را متوقف کنند. در حالی که تجربه گذشته نشان داده دولت می‌تواند تصمیم بگیرد، ابلاغ کند و اجراء کند؛ همان‌طور که قبلاً هم چنین اتفاقی افتاده‌است.»

آخرین قطره‌های صبر ایوب

ربانی از وضعیت کارگران و ناراضیانی آنها می‌گوید: «برداشت ما کارگران از حقوق و عدالت مشخص است. اگر این بار هم دولت زیر حرفش بزند و در برابر فشار پیمانکاران عقب‌نشینی کند، آخرین راه‌های امید در دل جامعه کارگری خواهد خشکید. دیگر بحث یک یا دو سال انتظار نیست؛ برخی از همکاران ما بیش از ۱۰ تا ۱۲ سال است که منتظر ساماندهی هستند. ما سال‌هاست دنبال این موضوع هستیم. قبلاً هم اقدام حضرت ایوب هفت سال صبر کرده‌ام. سال‌هاست که دیگر این مطالبه‌ایم و دست کم هفت سال است که بطور جدی برای آن می‌دویم. کارگران ارکان ثالث نفت و گاز، سال‌ها امیدوارانه منتظر اجرائی عدالت بوده‌اند، اما اکنون به مر حله‌ای رسیده‌اند که دیگر انگیزه‌های برایشان باقی نمانده‌است. اگر این وعده هم به سرانجام نرسد، ناامیدی عمیقی در جامعه کارگری ایجاد می‌شود. کارگران از مطالبه خود دست نمی‌کشند، اما ممکن است دیگر وعده‌های رسمی امیدی نداشته باشند. این مسئله تبعات اجتماعي خواهد داشت. وقتی انگیزه از جامعه‌ای گرفته شود که در خط مقدم تولید و در سخت‌ترین شرایط اقلیمی کار می‌کند، خسارت آن جبران‌ناپذیر است.»

سرمايه اجتماعي بر باد رفته

ربانی سخشنش را اینطور جمع‌بندی می‌کند: «مردم در این شرایط سخت اقتصادی، منتظر یک اتفاق مثبت هستند. جامعه میلیونی نیروهای شرکتی کشور چشم‌انتظار است ببیند آیا دولت در برابر فشار چند صد پیمانکار می‌ایستد یا نه. شرکت‌های پیمانکاری نباید اجازه یابند تا تفاسیر غلط از قانون، مانع حق طبیعی کارگران شوند. دولت به عنوان بزرگ‌ترین کارفرمای کشور وظیفه دارد نیروهای خود را تعیین تکلیف کند و اجازه ندهد پیمانکار هر طور اراده کرد با سرنوشت و معیشت کارگران رفتار کند. این پیوند نامبارک میان پیمانکار و معیشت کارگر باید برای همیشه قطع شود.»

آن یک باری که دولت برنده شد

برای آن‌ها که بهانه اختیار نداشتن می‌آورد،

داشت این در حالی ست که بسیاری از نیروهای شاغل دارای تحصیلات دانشگاهی، تخصص حرفه‌ای و سابقه فعالیت در بخش‌های حساس و تخصصی صنعت هوانوردی هستند و مسئولیت‌هایی فراتر از عنوان «کارگر ساده» بر عهده دارند.

گفت و گو

از یک‌ماه به سه‌ماه افزایش یافته‌است. همچنین برای کارگاه‌های تا ۲۰ نفر مقرر شده کارگران به‌صورت مستقیم در سامانه ثبت‌نام کنند و در کارگاه‌های بالای ۲۰ نفر نیز کارفرما فرست‌نیروهای تعدیل‌شده را به اداره کار ارائه‌دهد.

به اعتقاد وی، بیکاری ناشی از جنگ که جزو حوادث غیرمترقبه است در واقع «تعلیق» محسوب می‌شود و طبق قانون، کارفرمایس از بازسازی واحیای کارگاه مکلف‌است از همان نیروها استفاده و آنها را مجدداً به کار بازگرداند.

حیدری با اشاره به فشار مضاعف بر منابع تأمین اجتماعي خاطر نشان کرد: تا پایان سال گذشته حدود ۱۵۰ هزار بیمه‌شده بیکار تحت پوشش وجود داشت اما اکنون به دلیل ناشی از اثرات شرایط جنگی، تعداد متقاضیان جدید بیمه بیکاری افزایش یافته‌و از آنجا که بیش از ۹۰ درصد منابع سازمان از محل وصول حق بیمه تأمین می‌شود، افزایش بیکاری و کاهش فعالیت اقتصادی می‌تواند فشار سنگینی بر این صندوق وارد آورد.

وی ادامه داد: کارشناسان اورژانس پس از ارزیابی اولیه وضعیت مصدومان، اقدامات درمانی بیش‌بیمارستانی شامل تثبیت وضعیت حیاتی، کنترل آسیب‌ها و بی‌حرکت‌سازی اندام‌های آسیب‌دیده را در محل انجام دادند تا از تشدید صدمات احتمالی جلوگیری شود. هدانی اضافه کرد: مصدومان پس از دریافت خدمات اولیه در محل حادثه برای ادامه مراقبت‌های تخصصی به بیمارستان بوعلی شهرستان میروان منتقل شدند.

شهرستان میروان، منجر به مصدومیت شدید آنان شد. به گزارش ایلنا، بابک هدانی اظهار کرد: در پی تماس با اورژانس ۱۱۵ مبنی بر وقوع حادثه در این واحد تولیدی، بلافاصله دو دستگاه آمبولانس به محل اعزام شدند و کارشناسان اورژانس در کوتاه‌ترین زمان ممکن در صحنه حاضر شدند. در این حادثه دو مرد ۲۶ و ۵۲ ساله به دنبال سقوط در دستگاه مخلوط کن دچار تروما و شکستگی‌های متعدد شدند.